

PRIMER ACESSIT

"ORACIÓ RIMADA A LA MARE DE DÉU

DE LA PAU DE CASTELLITX (ALGAIDA)"

Salve, Senyora nostra, Verge de Castellitx !
 Dins la pau de l'ermita, del pla a l'entremig,
 implora vostra ajuda nostre fervent desig.
 Obriu-nos vostre cor! Veniu del cor al mig !

Sentim remors estranyes de banda allà la mar.
 Com d'una turbonada se sent el començar.
 I en llurs cavalls de negre, !quin negre cavalcar!,
 una altra Apocalipsi s'apropa sens parar.

La Fe està que tremola. Tremola l'Esperança.
 L'Amor vers el Proïsme està en desconfiança.
 Seguit, per l'horitzó el desconcert avança...
 I el cor més fort batega. I l'home més s'atansa.

Romputs els bons lligams d'humanes relacions,
 la Humanitat desborda per mil i un reguerons.
 I al punt de néixer es moren les sanes il·lusions
 davant la torrentada d'absurdes conviccions.

Sentim la Primavera. Hi ha flaire arreu arreu:
 La Pasqua és arribada... Pregam que ens escolteu,
 perquè damunt nosaltres, que tant ens coneixeu,
 el rou de vostra gràcia sovint sovint brufeu.

Ompliu-nos més de Fe. I amb la volençà ardida,
 com féu abans Ramón de la Barba Florida,
 essent sempre qui som, travessarem la vida
 sens por del temporal, sens por de l'embranzida.

Parlam amb veu planera. Amb Vós sempre hi escau.
 Si sou la medicina quan el malalt recau,
 donau-nos vostra mà, lliuraus-nos de reclau...
 ! Sols Vós, Mare de Déu, Regina de la Pau !